

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXVII. In quo de secundo Reuelationum genere, detectione videlicet vel manifestatione arcanorum, & occultorum mysteriorum agitur. Docetur etiam, quam ratione vsui esse ad Vnionem cum Deo, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Vniuersæ notitiæ istæ siue proficiantur à Deo, siue non, exiguam admodum adferre possunt Animæ utilitatem, quantum spectat ad eam in itinere ad Deū promouendam, si præsertim Anima illis vi & in hære re voluerit, imò nisi adsit sollicitudo, curaque illas abnegandi, non præpedient duntaxat illam, sed graue etiam dānam adferrent & in multis præcipitabūt errores. Omnia siquidem inconuenientia & pericula, quæ reperiri posse docuimus in supernaturalibus apprehensionibus, de quibus hucusque egimus, & multo plura, in illis quoque inueniri possunt. Quapropter non ero hoc loco in ijs prosequendis fusior, cum in præteritis sufficienter præbuerimus doctrinā; superest, vt serio adoneamus, vt magna cura diligentiaque abnegentur, desiderando ad Deū pergere potius per ignorātiā; semperq; suo Cōfessario vel spiritali Magistro omniū ratio reddatur, & fideliter illi semper & in omnibus obtemperetur. Porro Magister admodum leui passu Animam per eas faciat transire, efficiatq; ne illis immoretur aut in hæreat, cum nullius illi sint momenti ad suam ad Vnionem iter peragendum: cum vti monuimus, rerum istarum, quæ passiuè Animæ tribuuntur, semper remaneat in ea effectus, quem Deus voluerit. Vnde non iudico aliquid referre, vt hoc loco recenseamus effectum, quem veræ producunt notitiæ, quem etiam malæ & falsæ: hoc enim esset in vanum defatigare lectorem, & nunquam hanc tractationem absolueret: effectus siquidem istarum non possunt ad compendiosam reduci doctrinam. Cum enim notitiæ istæ multæ sint, & admodum variæ, etiam tales sunt, earū effectus. Datoque, bonas semper bonos effectus, ad bonumq; finē destinatos producere, malas verò itidem malos, & ad finem improbum, satis dicendo dūm-

taxat, vt abnegentur, & quomodo id fieri debeat, de hac materia dictum est.

CAPVT XXVII.

In quo de secundo Reuelationum genere, detectione videlicet vel manifestatione arcanorum, & occultorum mysteriorum agitur. Docetur etiam, quam ratione vsui esse ad Vnionem cum Deo, & qua ratione illam præpedire possint, & qualiter demon hac in parte grauius decipere potest.

SECUNDUM Reuelationū genus dicebamus esse arcanorū, & occultorū mysteriorū manifestationē. Hæc itaq; dupliciter cōtingere potest. Primus modus circa Deum vt in se est, versatur: & in hoc, reuelatio mysterij Trinitatis Sanctissimæ, Deique vnitatis continetur. Secundus verò circa id, quod est DEVS in operibus suis, occupatur: & in hoc, cæteri sanctæ nostræ Catholicæ fidei articuli, nec non propositiones veritatum, quæ ex illis explicitè deduci elicique possunt comprehenduntur. Sub quibus propositionibus, magna multitudo Prophetarum reuelationum, promissionum, comminationumq; diuinarum, & aliarum rerum, quæ futuræ erant, & adhuc sunt futuræ, continetur. Possimus præterea ad hunc secundum reuelationum modum, alios plures particulares euentus reducere, quos ordinariè reuelat DEVS, tam circa totum mundum, in genere, quam etiam in particulari circa Regna, Prouinciās, Status, familias, personas deniq; singulares. Quarum rerum abundè nobis suppetunt in sacris literis exempla, præsertim in Prophetarū omnium scriptis, in quibus omnes isti reuelationum modi repetuntur. Quæ cura manifesta obuiaque sint, nolo in ijs huc

Hæc auenorū manifestatio dupliciter evenire potest.

B.

Iohannis
in CruceOpera
Mystica

NVI

129

conueniendis diutius immorari; illud solum dico Reuelationes istas non verbis solum, sermonibusque exprimi & propagari, sed etiam multifariam multisque modis à DEO promanare; interdum solis verbis; nonnunquam solis signis, figuris, imaginibus, vel solis similitudinibus: aliquando etiam utroque modo, & verbis scilicet & signis, sicuti etiam videre licet apud Prophetas, præsertim verò in vniuerso Apocalypseos libro, in quo non solum cuncta Reuelationum genera, de quibus sumus loquuti, sed etiam modi & diuersitates earum, quas hoc loco descripsimus, reperiuntur.

Reuelationes has, quæ in secundo ipsarum modo continentur, hoc quoque tempore largitur Deus, cui voluerit, consuevit quippe aliquibus personis, eorum vitæ terminum pate facere; vel quas passuri sunt tribulationes; quid etiam tali vel tali personæ, tali vel tali Regno imminere sitque euenturum. Imò etiam mysteriorum fidei nostræ veritates aperire, & spiritui (interueniente peculiari lumine & ponderatione) elucidare solet; licet hoc non appelletur propriè reuelatio; cum iam sit reuelatum: sed potius est rerum iam reuelatarum manifestatio & dilucidatio.

Loquendo itaque de illis, quas Reuelationes nuncupamus (non enim in præfenti de iam reuelatis dissero, cuiusmodi sunt fidei mysteria) dico posse dæmonem non leuiter illis sese artesque suas interponere & immiscere. Cùm enim huius generis reuelationes ut plurimum medijs verbis, figuris, & similitudinibus &c. eueniant, optimè dæmon tantundem simulare potest: si tamen primo vel secundo, de quo hoc loco agimus reuelationum modo, in quantum fidei nostræ argana concernit; noui vel diuersi aliquid

nobis reuelaretur: nulla illi ratione assentiri debemus. Ita enim S. Paulus docuit dicens. *Sed licet nos, aut Angelus de celo euangelizet vobis, præterquam quod euangelizauimus vobis, anathema sit: Quamobrem nullo modo admitti debet, quidquid denuo reuelaretur Animæ ad fidem spectans, præterquam quod istud expedit ei, tum ob cautelam necessariam, ne forte reuelationum istarum occasione, alias admittat simul varietates, tum etiam ob Animæ puritatem, quam oportet ei in fide habere. Sed in captiuitatem redigendo intellectum, simpliciter inditatur & adhaereat doctrinæ Ecclesiæ & fidei eius, quæ ut ait S. Paulus, per auditum ingreditur: Fides ex auditu: nec facile leuiter que accomodat fidem aut intellectum, huiusmodi rebus denuo reuelatis, si falli decipi que nolit. Caco dæmon siquidem, ut decipiat & mendacia obrudat: primo veritatibus rebusque verisimilibus inecat animam; ut eam securam beneque persuasam reddat: facitque hoc furoris instar, qui primo loco inserit corio rigidam setam, quæ postmodum molle intrabit filum, quod nullo pacto penetrare corium posset, nisi præuia seta. Quæ in re maxima adhibenda est circumspectio, quamuis enim verum certumque esset, nullum dicitur deceptionis imminere periculum, plurimum tamen expedit animæ nolle intellectu percipere res claras & manifestas, ut purum ac illibatam fidei meritum tueatur: ut que per istam intellectus noctem, ad vnionis diuinæ lucem, valeat peruenire.*

Tantique momenti est oculis intellectus oclusis, præteritarum prophetiarum veritatibus, in quacunque Reuelatione noua inherere, ut licet S. Petrus filij DEI gloriam in monte Thabor fuerit intuitus, nihilominus tamen

hzc.

Gal. 1.

Rom. 10. & 17.

Quibus artibus decipiat dæmon.

Hæc est

Hæc est

hæc protulerit verba. *Habemus firmiorem Propheticum sermonem, cui benefactis attendemus*, id est, Licet verissima fuerit Visio, quam de Christo in monte Thabor habuimus; firmior tamen certiorque est Propheticus sermo, nobis reuelatus, cui innitendo rectè facitis.

Quod si ex causis & rationibus iam additis manifeste conuincitur, minime conueniens esse præbere aditum, oculosque in reuelationes nouas, quæ circa fidei propositiones contingunt curiose conijcere, quantum magis necessarium erit, hullo admittente modo, nullamque adhibere fidem reuelationibus illis, quæ sunt de rebus diuersis & differentibus, in quibus persuadendis imprimendisque ordinariè tantum dæmon conatum adhibet, vt veluti impossibile iudicem, non pluuius illarum decipi eum, qui non illas respuit ac repudiat: tanta est veritatis earum apparentia, tamque eas vehementer imprimat inimicus: tot enim evaceruat conglobatque apparentias, & credibilitatis earum conuenientias, ad eòque firmiter eas sensui & imaginationi insculpit, vt miseræ animæ omnino ita euenturum videatur: adeoque persuasam reddit Animam: vt nisi illa insigni sit prædita humilitate, vix à concepta opinione ditelli, vixque sibi contrarium persuaderi, patiatur.

Propterea pura, simplex, cauta humilisque Anima repugnare debet, respuere & abijcere reuelationes aliasque Visiones: nulla siquidem necessitas eas volendi & admittendi apparet, quin imò recusare repudiareque illas oportet, vt ad vnionem amoris iri possit. Hoc enim significare voluit Salomon cum dixit: *Quid necesse est homini maiora se querere?* ac si patentius dixisset: nulla suppetit necessitas ad Perfectionem assequendam, supernaturalia, supernaturali, ac præterordinaria via exop-

tandi, & res, quæ capacitatem ipsius superant, requirendi. Et quia difficultatibus & obiectionibus, quæ doctrinæ huic contrariari possent, capite decimo nono & vigesimo libri huius satisfactum est; ablegando illuc Lectorem, ab ampliori de istis Reuelationibus tractatione desisto: Cum satis superque sit monuisse, expedire Animam prudenter ab omnibus illis cauere, vt pura & absq; errore, per fidei noctem, ad diuinam vnionem valeat proficisci,

CAPVT XXVIII.

In quo de interioribus Loquutionibus, quæ supernaturaliter Spiritui euenire possunt, agitur. Quotque modis contingant, describitur.

NEcesse est prudentem Lectorem, semper meminisse intentionis finisque, quæ ego mihi in hoc libro proposui: qui nullus alius est, quàm absq; errore, & offendiculo vllò, animam per vniuersas naturales & supernaturales ipsius apprehensiones in fidei puritate ad Vnionem cum Deo, dirigere ac deducere. Vt hinc intelligat, quæ licet doctrinam, quam de Animæ apprehensionibus trado, non ad eò minutatim, multisque allatis diuisionibus prosequar, sicuti fortassis requireret intellectus, non tamen nimis breuis aut insufficiens hac in parte remaneo, si quidem existimo de omnibus sufficientia me tradere monita, lucemque ac documenta, ad hoc vt sciat anima, qualiter prudenter se in omnibus suis, tam internis, quam externis casibus gerere debeat, vt ad anteriora progredi valeat, præbere. Et hæc potissimum causa est, cur tam compendiose apprehensiones Prophetiarum absoluerim, quemadmodum etiam in reliquis feci. Cum tamen

Q 3 multa

B.

Iohannis
CruceOpera
Mystica

NVI

124

Sæpe præ oculis habendum, quæ sit authoris intentio in hoc libro.